Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Iunie 2015
Se distribuie gratuit
Nr. 148

„În ce mă privește, departe de mine gîndul să mă laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!"
Galateni 6, 14

Editorial

Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului

Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (ANPDCA), instituție publică aflată în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, a finalizat strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014-2020, precum și planul operațional de implementare pentru perioada 2014-2016.

Cele două documente au ca scop dezvoltarea, bunăstarea și accesul universal la servicii al copilului, cu implicarea mai multor instituții și autorități ale statului.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

N-am să renunț... - pag. 3
Monumentul uitat - pag. 4
Povestea vulturului... - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
Femeia de fier - pag.16

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Concret, strategia urmărește, pe de o parte, continuarea măsurilor din domeniul protecției copiilor începute anterior, iar pe de alta, stabilește câteva noi direcții de acțiune, în scopul de a reduce diferențele în ceea ce privește accesul copiilor la servicii de educație și sănătate, concomitent cu creșterea calității acestora.

Sunt vizați în special copiii din zonele sărace, cei din mediul rural, copiii romi, cei cu dizabilități și copiii din sistemul de protecție a copilului consumatori de droguri, copiii aflați în conflict cu legea, copiii străzii, cei care au părinți plecați la muncă în străinătate, dar și adolescenții.

Astfel, existența unui serviciu public de asistență socială în fiecare comună, oraș sau municipiu, creșterea gradului de implicare a comunității și dezvoltarea competențelor parentale ale părinților, respectarea drepturilor copiilor aflați în situații vulnerabile, prevenirea și combaterea oricărei forme de violență asupra acestora - în familie, în școală sau în comunitate, dar și încurajarea participării copiilor la luarea deciziilor care îi privesc sunt rezultatele pe termen mediu și lung propuse de ANPDCA.

Ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, doamna Rovana Plumb, declară referitor la importanța acestei strategii: "Copiii, fie că provin din grupuri vulnerabile, fie că sunt din medii care nu le favorizează dezvoltarea, ori din familii care îi neglijează tocmai atunci când au nevoie de atenție, trebuie să beneficieze de un tratament egal. Ne dorim să avem copii sănătoși, bine educați și iubiți, care să-și respecte părinții. Este necesar să le acordăm sprijin celor care nu îl au, dar și toată afecțiunea și grija noastră responsabilă. Despre asta este vorba în această strategie. Sunt convinsă că rezultatele ei se vor vedea cât mai curând în societatea românească".

La rândul său, președintele ANPDCA, doamna Gabriela Coman, spune că "Pentru realizarea obiectivelor propuse este nevoie ca domeniul asistenței sociale să se transforme dintr-un sistem pasiv, centrat pe individ, într-unul proactiv, centrat pe copil și familie, prin creșterea gradului de securitate socială. În acest sens, vom introduce un pachet minim de servicii integrate pentru copiii din zonele sărace."

În realizarea strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului, ANPDCA a fost susținută constant de reprezentanța UNICEF România și de sectorul neguvernamental, în ansamblul său: Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil, HHC România, Salvați Copiii România și Fundația SERA România.

Din grupul de lucru au mai făcut parte experți independenți, dar și reprezentanți ai altor ministere: Ministerul Sănătății, Ministerul Educației Naționale, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Tineretului și Sportului și Cancelaria Prim - Ministrului.

Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014 - 2020 poate fi accesată la:

http://www.copii.ro/Files/HG%20strategia%20copil.pdf

http://www.copii.ro/Files/Anexa%201%20Strategia%20nationala%20aprobata%20de%20Guvern.pdf

http://www.copii.ro/Files/anexa%202%20Strategia%20nationala%20aprobata%20Guvern.pdf

Context:

În România, pe fondul scăderii natalității, ponderea copiilor în totalul populației a scăzut de la 28.6%, în 1990, la 18.9%, în 2008 și la 18.2%, în 2012. Statisticile arată, însă, că marea majoritate a acestora trăiesc împreună cu familia, astfel că, la sfârșitul anului 2012, doar aproximativ 1.6% se aflau în sistemul de protecție specială.

De-a lungul timpului, o mare parte din măsurile luate pentru protecția copilului au fost dedicate prevenirii separării copilului de familie și reducerii numărului celor aflați în instituții, prin identificarea unor alternative de protecție de tip familial. Rezultatul acestora a fost că numărul copiilor din sistemul de protecție specială a scăzut cu 12%, de la aprox. 71.500 copii, la finalul anului 2008, la aproape 59.000, la sfârșitul anului 2014. Pentru că mulți dintre ei au vârsta de peste 10 ani și o durată mare de separare de familie, acești copii au nevoie de programe de pregătire pentru viața independentă, concomitent cu stimularea menținerii relațiilor personale cu membrii familiei naturale sau extinse, în așa fel încât să fie pregătiți pentru momentul în care părăsesc sistemul de protecție specială.

În plus, deși au fost înregistrate evoluții importante și în privința asigurării dreptului la educație sau sănătate, rămân în continuare o serie de provocări spre care trebuie să se îndrepte politicile și măsurile din aceste domenii, astfel încât copiii din toate categoriile sociale să se poată bucura de aceste două drepturi fundamentale.

Serviciul Comunicare, Relații cu Publicul și Mass-Media

-sfârșit-

http://www.mmuncii.ro/j33/index.php/ro/comunicare/comunicate-de-presa/3670-2015-01-16-cp

N-AM SĂ RENUNȚ NICIODATĂ
LA CEEA CE-MI DORESC SĂ FAC

- continuare -

- Am mai târât-o așa, ba la spital, ba acasă și după 3 ani eu i-am spus nevestei că pe timp de vară vreau să mă duc la tata ca să stau la aer și ea să vină să ne facă mâncare și să ne spele. A venit o dată, de două ori și eu fiind indiscret și gelos puneam prea multe întrebări și de atunci ne-am certat și n-a mai venit. La 5 ani m-am trezit cu citația de divorț. M-am dus la judecătorie și am zis da din start.

- Sper că acum ești împăcat, că nu-i porți pică mamei băieților tăi pentru tot ce s-a întâmplat.

- Sincer, nu-mi pare rău de ce am avut și am pierdut! Evident că mi-au lipsit foarte mult copiii și m-a durut foarte tare că nu am putut să îi ajut de câte ori au avut nevoie. Nu-mi pare rău că m-a lăsat nevasta! În fond 3 ani de zile a stat lângă mine. Nu cu bucurie. Au fost probleme, au fost greutăți. Ea venea de la serviciu, mă spăla, mă bărbierea, îmi tăia unghiile. Sunt conștient că e foarte greu să ai grijă de un om în situația mea. Atunci am acuzat-o foarte mult că nu a avut tăria să fie alături de mine, dar cu timpul i-am dat dreptate. Azi pot să spun că am fost un norocos și că-i mulțumesc că a stat lîngă mine 3 ani, așa cu bune cu rele. Am întâlnit băieți în situația mea, care nici nu au fost luați acasă. Sunt împăcat cu tot ce mi se întâmplă. Singurul lucru de care-mi pare rău după toate câte s-au întâmplat în acești ani, e că mama nu a supraviețuit. Dacă ar mai fi trăit să mă vadă ce fac azi, cred că ar fi trăit 100 de ani!

- Hai să spunem ce poți să faci azi.

- Păi dintr-un om care nu mișca decât umerii și nu simțea nimic, am parcurs în timp următorii pași:

- dupa 3 luni am mișcat primul deget la mâna stângă;

- dupa 2 ani am reușit să duc la gură cu mâna stângă furculița. Lingura era prea grea pentru mine. Încet, încet am început să iau și lingura și să mănânc singur;

- pe la 2 ani jumătate începusem să mă bărbieresc;

- după 4 ani am mers prima oară cu cadrul;

- după 9 ani și 11 zile m-am ridicat din pat singur și m-am pus în cărucior.

- Ai numărat și zilele…

- Da Maria, mi s-au întipărit toate în minte foarte bine. N-aș fi avut cum să uit așa ceva. După ce m-a lăsat nevasta, tatăl meu timp de șapte ani m-a spălat, m-a îmbrăcat, m-a dezbrăcat, m-a urcat și m-a dat jos din pat de câte ori a fost nevoie. A făcut asta pentru mine de când avea 70 de ani și până la 77 de ani, până când am început eu să le pot face, adică după 10 ani și 7 zile. Dacă nu era el nu știu ce făceam. Acum are 80 de ani și încă îmi gătește.

Norocul meu a fost că din clipa în care am recuperat un pas cât de mic, din momentul ăla am continuat, nu am mai lăsat pe nimeni să facă acel pas pentru mine.

Pot să spun că acum 100% mi le fac singur. Bine, nu-mi fac mâncare, exceptând o omletă sau un cartof prăjit, dar pot să iau din frigider, pot să–mi fac o cafea, încălzesc mâncarea, îmi spăl farfuria.

Aș vrea să nu uit să spun că în primii opt ani după accident am mers din spital în spital, având câte 3-4 internări pe an din care adunam și 6 luni consecutive în care nu treceam deloc pe acasă. Aș vrea să le mulțumesc tuturor doctorilor, asistentelor, kinetoterapeuților și infirmierelor că m-au suportat. Timp de 8 ani de zile ei au fost familia mea, cu ei am făcut și sărbătorile de Paști și Crăciun și uneori și Revelionul.

De asemenea aș vrea să le mulțumesc tuturor prietenilor mei care mi-au fost aproape în toți acești ani.

- Foarte frumos din partea lor! Revenind la realizările tale nu putem să omitem faptul că acum mai conduci și mașina și o conduci bine și vreau să-mi fac méa cúlpa aici, pentru că atunci când mi-ai spus că vrei să-ți iei mașină, eu m-am speriat, pentru că eu nu sunt în stare să conduc și te-am sfătuit să n-o faci nici tu. Iartă-mă și spune-mi cum a fost când te-ai urcat prima dată la volan după atâta vreme?

- Idea să-mi iau mașina mi-a venit tot discutând cu cei de la Fundația Motivation. La ei am văzut că aș putea să am mașina mea. În 2012 mi-am cumpărat mașina asta în rate. Sincer îți spun că nu mă gândeam că o să pot să o și conduc, dar am zis că dacă am niște facilități (nu plătesc impozit, nu plătesc rovinieta, nu plătesc înscrierea, sunt scutit de anumite taxe) să o iau și rămâne la copii, că cel mare deja avea permis.

La Motivation am văzut că se poate, că aș putea și eu să conduc din nou. La început am mers tot timpul cu cineva lângă mine, am mers într-o parcare, am mers încet prin comună. Acum mă descurc. Mi-e mai greu cu volanul, nu pot să fac manevrele rapid, dar le fac și mai lent. E important pentru mine să conduc, nu doar ca să-mi rezolv anumite probleme, dar în mașină nu știe nimeni cum ești. Așa, când te vede lumea în cărucior, nu prea ești respectat, deși majoritatea știu ce caracter avem. În trafic nu știe lumea că eu îmi duc viața într-un cărucior. Respect regulile și-mi dă senzația că sunt asemeni tuturor. Nici nu știi ce bine-mi face faptul că pot să conduc.

- Dragul meu Învingător, nici nu ai idee ce

continuare în pag. 19

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Monumentul uitat

Paul Şerban

Undeva în Franța există un monument învechit, șters de ploaie și de vânt. Deși intemperiile vremii au șters aura eroului, povestea parcă devine mai plină de farmec iar morala este pentru acum și aici.

În timpul lui Carol al V-lea, un om însoțit de câinele său credincios, traversa pădurea de lângă Montargis. Din desișul pădurii un tâlhar se năpusti asupra trecătorului și cu o lovitură scurtă îi luă viața. Codrul văzuse dar tăcea. Câinele, martorul neputincios al morții bunului său stăpân, fixă privirea asupra criminalului care privea speriat încercând să controleze situația. Hoțul se grăbi să ia ce vedea mai de preț pe trupul neînsuflețit, apoi în grabă acoperi cadavrul și se făcu dispărut în umbra codrului. Câinele, prin urletul lui, parcă încerca să-și trezească stăpânul, sau cel puțin să dea alarma după ajutorul vreunui trecător. După zile întregi de urlat, părăsi mormântul și se îndreptă spre un loc cunoscut, la prietenul stăpânului. Ajuns la destinația căutată, câinele începu să urle în așa fel încât întregul sătuc era cuprins de o admosferă sinistră. Sătenii parcă presimțeau că urletul câinelui este de fapt un mesaj dureros. Îngrijorarea se cuibări în suflete și o stare de suspans parcă străbătea văzduhul. Oamenii obișnuiți cu animalele au înțeles că trebuie să urmeze câinele. Sau înarmat cu furci și topoare, sau afundat în pădure după câine… drumul era greu, fiecare pas era făcut cu emoție, iar urletul câinelui transmitea o durere neînțeleasă. Ajunși la locul proaspătului mormânt, țăranii au înmărmurit. Câinele, cu labele rănite, începu să arunce pământul reavăn într-o parte și alta iar sub ochii încremeniți ai oamenilor apărea încet fața răvășită de moarte a victimei. S-a lăsat seara. Sub lumina câtorva torțe s-au făcut pregătirile pentru întoarcerea în sat. Liniștea serii parcă accentua solemnitatea ciudatei procesiuni. Câinele nu mai urla, îi însoțea tăcut pe sătenii ce transportau trupul neînsuflețit al stăpânului său. Se auzeau numai pașii oamenilor speriați de crengile tronsnite sau ramurile copacilor date la o parte. O cruce a marcat un nou mormânt, apoi, încet, lumea a încercat să intre în făgașul ei normal. Câinele încerca să se acomodeze cu noul stăpân.

Dar, într-o zi, se-ntâmplă un lucru aparte. Un străin a trecut prin sat chiar prin fața casei unde stătea acum câinele. Ca dintr-un somn, satul se trezi de urletul prelung ca de moarte al câinelui ce străpunse cerul. Străinul tresări. Câinele sări asupra lui ca o fiară dezlănțuită. Oamenii căzură la bănuieli, neștiind ce să facă. În sat parcă plutea o suspiciune asupra acelui străin. Oamenii s-au decis: vom merge la rege!

Regele a ascultat povestea, apoi a decis: să se lupte între ei și dreptatea va fi de partea celui cinstit!

Omul cu pricina a fost străfulgerat de decizia regelui, dar si-a făcut curaj, s-a înarmat cu un par și a păşit în arena improvizată de țărani. Nimeni nu striga nici o încurajare. Meciul avea o altă miză: nu câștigătorul, ci vinovatul. Câinele păși și fixă în ochi adversarul care agita în aer, amenințător bâta. Frica se așeză ușor în sufletul vinovatului, apoi în mușchi, iar în cele din urmă, în ochi. Cele două perechi de ochi se mai priviseră cândva. Un salt ca un fulger și câinele apucă adversarul de gât. De acolo, din strânsoarea morții, omul îngăimă câteva cuvinte: ”Sunt vinovat… eu sunt ucigașul… eu l-am omorât”. Mulțimea privea înfiorată. Regele avusese dreptate. Cel cinstit învinsese!

Câinele se strecură ușor printre sătenii uimiți ce-i făceau loc cu respect și se îndreptă spre casa noului său stăpân.

Într-o zi, câinele a murit de bâtrânețe. Din respect, oamenii au făcut un monument câinelui. Monumentul câinelui este și astăzi în drum spre castelul Montargis. Puțini îl mai știu. Dar povestea lui zboară neobosită până astăzi, așa cum neobosită este povestea oricărui adevăr.

Se spune că unii au îngropat adevărul așa de adânc, încât a ieșit pe partea cealaltă a pământului. Așa putem spune des-pre marele monument de la Golgota. Oamenii au arătat reverență prin construirea de monumete ca cel din Brazilia, Hristos Mântuitorul, cu o înălțime de 38 m și 635 tone (capul statuii a fost realizat de sculptorul român Gheorghe Leonida). In Polonia un monument similar surclasează datele amintite anterior. Un in-

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

ventar al moaștelor a scos în evidență că dacă s-ar strânge tot lemnul despre care se pretinde că este din crucea lui Hristos, crucea ar fi mult prea mare.

Am călătorit cândva cu un cetățean care avea agățată la oglinda mașinii o cruciuliță. Am întrebat, curios să înțeleg semnificația, de ce o poartă acolo. Răspunsul a fost fără echivoc: să nu fac accidente și să nu se înfunde jiglerul. Printre monumente pline de grandoare și cruciulițe miniaturale, ne rămâne provocarea de a păstra în memorie marele adevăr: crucea se ocupă de păcat! „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.” 1 Corinteni 11, 24.

Crucea lui Hristos nu are acoperire pentru accidente. Semnul exterior al crucii lui Hristos nu este o garanție pentru împlinirea poruncii divine de a purta crucea în fiecare zi! Crucea a fost la originea ei, obiectul rușinii. Ca să creăm o crampă în gândirea noastră încercați răspunsul la întrebarea: dacă Isus Hristos ar fi fost executat prin ghilotinare, am fi purtat o ghilotină la gât, sau am fi montat o ghilotină pe turnul bisericii?

Crucea este locul unde sunt puse întrebările dostoievskiene, de la suferință până la iubire și credință sau până la întrebarea lui Hristos: ”Eli, Eli, Lama Sabactani? Adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? Matei 27, 46.

Crucea lui Hristos arată că nu avem răspuns la toate întrebările, că viața de credință este complexă, nu este mai ușoară dar este posibilă. Fiecare trebuie să aleagă între două declarații ale lui Petru: ”Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să Ți se întâmple așa ceva!” Crucea era văzută ca o nebunie. 1 Corinteni 1, 21. Omul fuge de suferință, se protejează în fața durerii.

Cealaltă declarație este o strălucire a revelației în inima purtătorului de cuvânt al ucenicilor: ”la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.”

Omul își deapănă existența pendulând în ritmul unui clopot între cele două afirmații, una comodă, fără cruce, alta care nu mai măsoară suferința, ci favoarea de a fi părtași la patimile lui Hristos. Astfel, Petru ajunge într-un ultim gest de reverență să fie martirizat pe cruce, așezat cu capul în jos (la cererea lui). În adevăr, ce fală este să suferiți cu răbdare să fiți pălmuiți când ați făcut rău? Dar, dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. 1 Petru 2, 20.

Moartea ispășitoare a lui Hristos a transformat obiectul rușinii în obiectul slavei, al speranței și al biruinței finale asupra morții.

Unde este Sfântul Pavel să ne mai spună câte ceva despre cruce, inclusiv dacă trebuie să facem semnul cu două degete ca în Biserica Rusă (simbolizând dubla natură a Mântuitorului) sau cu trei degete simbolizând Sfânta Treime.

Marea schismă între Biserica din Răsărit și cea din Apus a complicat și mai mult lucrurile. Ostilitățile dintre biserici au încercat o rezolvare, ostilitățile dintre creștini prin stabilirea schemei pentru semnul crucii. Astfel, în secolul al XIII, Papa Inocent al III-lea (1198-1216), a hotărât ca semnul crucii să fie făcut cu trei degete, de la frunte la piept și de la umărul stâng la cel drept. Această decizie a fost luată după Marea Schismă între Biserica din Răsărit și cea din Apus (Papa de la Roma și Patriarhul din Constantinopol se excomunicaseră reciproc). Dacă lucrurile ar fi analizate prin prizma Bibliei, am înțelege astăzi ceva despre răscoala lui Dimitrie argintarul.

”Si în vremea aceea s-a facut mare tulburare pentru calea Domnului. Căci un argintar, cu numele Dimitrie, care făcea temple de argint Artemisei și da meșterilor săi foarte mare câștig, i-a adunat pe aceștia și pe cei care lucrau unele ca acestea, și le-a zis: Bărbaților, știți că din această îndeletnicire este câștigul vostru. Și voi vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, Pavel acesta, convingând, a întors multă mulțime, zicând că nu sunt dumnezei cei făcuți de mâini. Din aceasta nu numai că meseria noastră e in primejdie să ajungă fără trecere, dar și templul marii zeițe Artemisa e în primejdie să nu mai aibă nici un preț, iar cu vremea, mărirea ei - căreia i se închină toată Asia și toată lumea - să fie doborâtă. Și auzind ei și umplându-se de mânie, strigau zicând: Mare este Artemisa efesenilor!” Faptele Apostolilor 9, 24, 28.

Povestea monumentului uitat cere un final. Tu poți crea finalul!

„În ce mă privește, departe de mine gîndul să mă laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!” Galateni 6, 14

-sfârșit-

Povestea vulturului crescut de găini

2 variante

A fost cândva un fermier, care mergând prin pădure a găsit un ou. Nu știa cui îi aparține, dar decise să-l ia acasă și l-a pus în cuibul unei găini.

La scurt timp s-a născut din oul respectiv un vultur, ce a fost crescut de găini. Pe măsură ce el creștea, avea instinctul să zboare.

Mai întâlnea și alte păsări asemenea lui și le vedea cum zburau libere deasupra peisajelor superbe, așa că a mers la familia lui și le-a spus că el vrea și poate să zboare.

Găinile au râs:

– Uită-te la tine! Ești o găină. Ai văzut tu pe cineva din familia noastră să zboare? Nu. Pentru că noi nu putem. Așa că liniștește-te cu visele astea prostești. Nu poți zbura. Nu există așa ceva.

Vulturul nu a crezut, așa că a încercat să zboare. A căzut. A mai încercat o dată. A căzut din nou. Apoi a spus:

- Da, au dreptate, nu pot să zbor.

Și nu a mai zburat niciodată, doar pentru că a fost crescut de găini și a crezut că într-adevăr nu este posibil. Deși, tot ce avea nevoie era să învețe cum să o facă.

-sfârșit-

www.afirmativ.ro

Un om a găsit un ou de vultur și l-a pus în cuibarul unei găini de curte. Puiul de vultur a ieșit din ou, odată cu puii de găină și a crescut împreună cu aceștia.

Toată viața lui, vulturul a făcut ceea ce făceau și puii de găină, crezând că este pui de curte. Scurma pământul după viermi și insecte, cloncănea și cotcodocea, dădea din aripi și zbura un pic prin aer.

Anii au trecut și puiul de vultur a crescut. Într-o zi el a văzut o pasăre splendidă zburând pe deasupra lui, pe cerul fără nori. Aceasta plana într-o grațioasă măreție, printre curenții puternici, abia bătea din aripile sale viguroase. Vulturul privi în sus cu venerație. ,, Cine este acesta?", a întrebat el.

,,Acesta este vulturul, regele păsărilor", i-a spus vecinul său. ,,El aparține Cerului. Noi aparținem Pământului – noi suntem găini".

Într-o zi vulturul ajunse la marginea unui lac și, când s-a aplecat să bea apă, și-a văzut imaginea oglindită în lac. Uitându-se el mai bine și-a dat seama că seamănă foarte mult cu acea pasăre frumoasă, pe care a văzut-o planând pe cerul senin și a înțeles pe loc, că el este vultur și poate să își ia zborul în înaltul cerului. S-a avântat în zbor și a trăit senzația de libertate, oferită de zborul deasupra pământului. A zburat departe și mai departe, bucurându-se de frumusețea zborului și nu s-a mai întors niciodată la viața dusă înainte ca găină.

-sfârșit-

Morala:

Ești găină sau vultur! Aparții pământului sau CERULUI! Alege să zbori cu vulturii. Lasă găinile în pace.

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să stim

Teama de necunoscut și nesiguranța în alegeri

Articol prelucrat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Fiecare zi este o nouă provocare… pentru unii dintre noi, acest necunoscut este un motiv de teamă, îngrijorare, furie, gelozie, nesiguranță, indecizie, și poate naște un dezechilibru în viață!

Fie că e vorba de alegerea unei școli sau facultăți, mutarea într-o altă țară, sau schimbarea locului de muncă, ne paralizează dorința de a fi siguri că alegerea pe care am făcut-o este "cea bună".

Nesiguranța în alegeri, teama de a alege greșit, sunt obstacole periculoase în luarea deciziilor pentru viitor, pentru că putem ajunge în situația de a amâna deciziile atât de mult încât la un moment dat să alegem la întâmplare, iar rezultatul poate fi un dezastru!

De ce apar aceste stări de teamă și nesiguranță, cum să le gestionăm și cu ce pot fi înlocuite, vom încerca să aflăm în continuare! Nu pretindem că atingem toate aspectele în acest articol însă putem spune că este un punct de pornire în a ne face o verificare în ceea ce privește alegerile și deciziile pe care le luăm.

De ce apare starea de teamă și nesiguranță în alegeri?

Starea de teamă și nesiguranță poate fi instaurată ca urmare a doi factori importanți: mediul exterior și mediul interior.

Motto: "Destinul nu este legat de noroc, este mai degrabă legat de alegere; nu este un lucru pe care trebuie să-l aștepți, este mai degrabă un lucru care trebuie realizat."
William Jennings Bryan

În ceea ce privește mediul exterior, acesta este determinat de persoane care au o autoritate în viața noastră sau împrejurări care ne-au marcat viața în copilărie, tinerețe sau în perioada de adult.

De exemplu, în urma unui accident de mașină, sau un altfel de accident, dobândim teama de a traversa fără însoțitor, teama de a nu ne descurca pe cont propriu, teama de a nu cădea, teama de înălțime, teama de a vorbi în public pentru că odată, la școală, am fost taxați de profesor cu vorbe grele în urma unei greșeli gramaticale, etc.

Sunt și temeri imaginare, pe care părinții le provoacă copiilor din intenția de a-i proteja pe moment, însă fără să conștientizeze influența lor pe termen lung: "Nu te duce într-un loc întunecat pentru că va ieși babaul de acolo și te va mânca." "Nu sta în locuri înguste pentru că te vei sufoca." "Nu te urca pe bloc pentru că te va lua amețeala și vei cădea." "Nu te îndepărta de casă pentru că te vei rătăci." Aceste lucruri induc teama de necunoscut și fobii. Cu unele din aceste amenințări am crescut și unii dintre noi, emoții în urma cărora ni s-a accentuat foarte mult instinctul de conservare, de siguranță, în detrimentul curiozității și al dorinței de a explora. În viața emotională se creează încă din copilărie drumul pentru un dezechilibru. De aceea cât de atenți ar trebui să fie părinții atunci când, din dorința de a-și proteja copii, născocesc tot felul de metode spre a le anihila alte componente ale dezvoltării lor personale!

Teama ne poate aduce în situația de a acționa fără să gândim, de exemplu Adam, strămoșul nostru biblic, s-a temut de consecințele faptelor sale și, fără să mai raționeze, a dat vina pe Eva, soția lui, pentru alegerile proprii. De asemeni, teama ne poate paraliza emoțional. De exemplu, teama de a nu fi rănit de cineva poate duce o anumită persoană la concluzia că este mai bine să nu dezvolte o relație de durată și deci evită orice implicare emoțională de durată.

O altă latură prin care se manifestă teama în exterior, și care de multe ori își are obârșia tot în copilărie este teama de a alege, pentru că nu i se oferă informațiile necesare. Copii sunt învățați anumite lecții fără să li se ofere cel puțin două variante. Să luăm un exemplu mai simplu: la masă (încă din primii ani de viață), copilul este învățat să mănânce ce i se pune în farfurie, însă fără să i se explice de ce. El trebuie învățat să aibă propriile principii culinare: să mănânce cu sare sau nu, să mănânce carne sau nu, să evite dulciurile sau nu. Pentru fiecare dintre variante, părintele trebuie să îl învețe pe copil să aducă argumente: "de ce ai ales să mănânci banana la masă în loc de ciocolată (de exemplu)"? Prin acest lucru, adultul de mâine nu va mai folosi clișeul pentru că "așa am apucat", ci "pentru că așa am ales". Copiii sunt taxați dacă nu învață la toate materiile, și li se insuflă ideea că nu sunt buni de nimic, dacă nu învață bine la toate. Când ajung mai mari, le este greu să înțeleagă spre ce profil ar trebui să se orienteze, sau ce le-ar place să facă pentru că nu au fost învățați să aleagă o anumită materie pe care să o aprofundeze mai mult decât pe celalalte. Sau copiilor li se impun anumite decizii: lui i-ar place geografia, însă părinții vor să devină inginer și își impun punctul de vedere. Acest lucru nu va face decât să le insufle copiilor gândul că ei nu se pot descurca singuri, nu pot alege bine și că au nevoie de altcineva care să gândească și să facă alegeri pentru ei. Aici nu vorbim despre anihilarea anumitor principii de bun simț în educatțe (de ex.într-o clasă de 25 de elevi nu poți să spui copiilor cine nu vrea să învețe la geografie, poate să facă ce vrea, însă le putem oferi explicații temeinice pentru care este necesar să rămână în clasă și să învețe acea materie). Aici vorbim despre lipsa posibilității de alegere argumentativă. Lipsa acesteia, va face din copii, adulți dezorientați.

Pe lângă faptul că lumea exterioară (părinții, profesorii, etc) ar putea fi un factor însemnat în perturbarea procesului de alegere și decizie, mai avem și un factor interior care ne predispune la îngreunarea procesului și

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

anume emoțiile și stările interioare negative.

Mi-am permis să vă împărtășesc ceea ce am găsit scris într-un anumit context pe un site: "…Când ne referim la emoțiile negative puternice, putem considera că avem un sabotor interior, căruia îi plac emoțiile distructive, în general. Frica, tristețea, rușinea, mânia, dezgustul, vinovăția, invidia, gelozia etc. sunt prietenele lui cele mai bune. În studiul despre utilitatea emoțiilor negative, W. Gerrod Parrott considera că emoțiile sunt adaptative dacă se exprimă într-un mod care este productiv, ținând cont de situația curentă. De ex, dacă sunt foarte nervoasă că nu îmi găsesc portofelul, pot omite câteva soluții utile, pentru că am irosit timp și energie adresându-mi invective despre cât de dezordonată, uitucă și lipsită de simț practic sunt. Autosabotorul își dorește să ne blocăm, să deviem de la scopurile noastre, și folosește interpretările eronate ale situațiilor pentru a genera emoții negative disfuncționale."

Cum să gestionăm teama și nesiguranța în alegeri și cu ce pot fi înlocuite?

Emoțiile negative au și o componentă pozitivă, pentru că ne semnalează când ceva nu este în regulă și ne determină să luăm măsuri pentru restabilirea echilibrului. Activând sistemul nervos simpatic, ne crește ritmul cardiac, presiunea sangvină, transpirăm mai mult, respirăm mai rapid, deci suntem pregătiți fizic și mental pentru a face față cerințelor mediului. Frica ne poate stimula să evităm situații negative, pentru că ne focalizează atenția și gândirea, ba chiar ne încurajează creativitatea, atunci când ne apropiem de un termen-limită, ne ajută să fim precauți și să explorăm cât mai mult posibil informațiile despre variantele puse la dispoziție, în loc să rămân la stadiul de teamă în fața alegerii, plângându-mi de milă și scăldându-mă în tot felul de emoții înrudite. Este de dorit să ne exprimăm teama și nesiguranța, în cercul apropiat de prieteni, pentru că ne cresc șansele să găsim ajutorul de care avem nevoie: ascultare, compasiune, timp, ajutor financiar, îndrumare, și chiar dacă nu suntem ajutați în vreunul dintre aspectele menționate mai înainte, putem beneficia de informații de la cei din jur, care ne pot ajuta să alegem mai eficient.

Atunci când cineva din jurul nostru este pradă emoțiilor negative, noi nu trebuie să cădem în aceeași capcană. Este bine să ne informăm pornirile neconstructive, să fim corecți cu ceilalți și cu noi înșine, chiar dacă nu o să ne reușească întotdeauna. Dar e bine să încercăm. Este de dorit să transmitem ce emoții trezește în noi o astfel de abordare, și să propunem alternative care deschid comunicarea, scenarii mai puțin neplăcute care vor demonstra că există moduri diferite de a reacționa la aceeași problemă.

Luarea unor decizii proaste este provocată de multe ori de anumiți factori (evidențiați de cercetarea "Baza psihologică pentru luarea deciziilor de calitate" realizată de Charlan Jeanne Nemeth de la Universitatea din California, Berkley), cum ar fi:

- căutarea redusă de informații,
- selectivitate în procesarea informațiilor, (aleg ceea ce îmi place, nu ceea ce este bine, ceea ce este mai comod, nu ceea ce necesită multă implicare)
- neconsiderarea alternativelor,
- eșecul în a examina riscurile alegerii preferate
- graba de a trage o concluzie

Spus altfel, putem stabili un plan prin care ne putem asigura că am luat o decizie cu suficientă precauție și responsabilitate, luând în calcul, atât temerile noastre, cât și oportunitatea de a depăși aceste temeri:

1. Listarea tuturor variantelor / soluțiilor.
2. Stabilirea unui termen limită pentru luarea deciziei.
3. Adunarea informației.
4. Cântărirea riscurilor implicate.
5. Stabilirea priorităților, a valorilor.
6. Balansarea elementelor pro și contra.
7. Luarea deciziei.

Chiar și în urma unui astfel de plan este posibil ca teama și nesiguranța să nu dispară, deoarece trebuie să fim conștienți de complexitatea scenariilor în care trăim, însă putem spera că suntem mai aproape de o decizie bună, dacă ne străduim să urmăm un plan, decât dacă abandonăm luarea unei decizii sau facem alegeri la întâmplare!

Un afacerist american, pe nume Scott McNealy spunea: "Este important pentru mine să fac alegeri bune. Însă petrec mult mai puțin timp și energie îngrijorându-mă și preocupându-mă să iau "decizia corectă" și mult mai mult timp și energie asigurându-mă că fiecare decizie pe care am luat-o se dovedește a fi bună." Cu alte cuvinte, decizia este un moment important, însă un altul și mai important este momentul următor, adică strădania că alegerea făcută să fie bună, punerea în practică a alegerii!

De aceea este necesar să:

1. acordăm o mare atenție emoțiilor și sentimentelor care însoțesc decizia cu care ne confruntăm
2. evaluăm cât de motivați suntem să lucrăm pentru succesul opțiunii date
3. recunoaștem că indiferent ce opțiune alegem, eforturile noastre de a-i sprijini succesul vor fi mai importante decât inițiala presupunere care a dus la decizia noastră.

Poate că suntem printre persoanele care nu au o părere bună despre sine, și poate ne aflăm printre persoanele pentru care asumarea riscurilor nu este un lucru simplu.

Stima de sine scăzută afectează tot ceea ce ne privește, de la relația cu sinele, la relația cu ceilalți, de la activitatea profesională, la cea personală.

Ceea ce știu sigur că ne poate ajuta în momentele de nesiguranță și teamă este gândul că Dumnezeu ne-a creat să fim unici, că El ne oferă dreptul la alegere pe care nimeni nu ni-l poate restrânge, și că Dumnezeu ne poate oferi încrederea și înțelepciunea de care avem nevoie în decizii dacă Îi cerem și dacă suntem deschiși să acceptăm planurile Sale în viața noastră!

Ar mai putea fi spuse multe însă articolul de față își propune să se încheie prin a vă încuraja cu câteva texte biblice care ne pot fi de mare ajutor în momentele de cumpănă și care ne asigură de protecție Divină:

"Pot totul în Hristos, care mă întărește" (Filipeni 4,13)

"Nu te teme de ei; căci Domnul Dumnezeul vostru

continuare în pag. 19

...::: Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” :::...

Prieten... de bună voie

GEORGE UBA - președinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

De câțiva ani, un voluntar al Asociației ”Ridică-te și umblă” face , în mod repetat același lucru și, culmea, nu se plictisește. Nu obosește. Nu consideră că e rutină. De fiecare dată, merge cu mașina și îl ia de acasă pe un membru al asociației care este în cărucior și îl duce la întâlnirea programată unde se desfășoară programul asociației. Voluntarul nostru, îl ia din cărucior, îl pune în mașină, apoi îl ia din mașină și îl pune în cărucior, când ajunge la destinație. Acolo, membrul cu dizabilități al asociației găsește bucuria prietenilor, atmosferă de sărbătoare, relații, ocazia de a-și spune opinia, arta de a exprima artistic darul pe care îl are și sentimentul de a aparține unuei familii de oameni normali, deși sunt limitați fizic. Și asta, datorită unui om dispus să-și ia timp și să îl ia de acasă și să-l aducă la locul dorit.

Întrebat de ce facea cest lucru, el răspunde simplu: „acest obicei îmi dă un rost în viață și o relație.”

Arta de a fi voluntar

În ”Cartea Cărților” am găsit în Evanghelia după Marcu, o istorisire biblică plină de semnificații. În Marcu 2, 1-12, ni se relatează că pe când Învățătorul vestea Cuvântul unei mari mulțimi din pragul casei lui Petru, deodată se aud zgomote ciudate pe acoperișul casei, iar apoi, tavanul casei este spart și niște ”infractori”, cinci la număr, pătrund în casă, dintre care unul era pe o targă. Posibil ca Petru să se fi supărat că i-au făcut stricăciune casei lui și, posibil să-l fi spus Învățătorului necazul lui, întrerupându-i cuvântarea. Dar Iisus, le cunoștea mobilul acțiunii lor și, (fiți atenți acum!), văzându-le credința (a celor patru care îl duceau pe omul cu dizabulități) i-a spus celui limitat fizic: ”Fiule, păcatele îți sunt iertate!” și apoi a urmat porunca: ”scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă!” Nu facem acum discuție despre supărarea unor ”drepți” care au contestat dreptul lui Iisus de a ierta păcatele. Ne interesează cei patru, în special. Ce sunt ei? Niște voluntari! Și ce voluntari! În primul rând au credință că Iisus, dacă l-ar vedea pe prietenul lor, l-ar vindeca. Apoi ei au curaj și riscă, pe banii lor, să ajungă la Marele Medic, chiar dacă vor trebui să plătească acoperișul stricat. Ei au o motivație cerească: să facă bine, ignorând orice obstacol. Uneori, mulțimea te poate opri să ajungi la destinație. Ei sacrifică timpul, reputația lor și câștigul lor. Ar fi putut să fie atunci la muncă să mai câștige ceva, dar au renunțat pentru o cauză înaltă. Cea mai mare bucurie a lor era să arunce odată targa aceea care îl ținea pe prietenul lor, legat de neputință. Și, în cele din urmă, au văzut cu ochii lor această minune. O răsplată mai mare ca acesta pentru ei nici că putea fi! Acești patru voluntari au creat oportunitatea ca, după vindecarea celui cu dizabilități, mulțimea să poată spune: ”niciodată n-am văzut așa ceva!” și să-L slăvească pe Dumnezeu. Și aceasta s-a întâmplat din cauza credinței lor de a-și duce misiunea până la capăt.

Nu pierde ocazia!

Ce ocazie? Ocazia de a fi... voluntar!

”Ce mare scofală!” vei auzi de la comentatorii fără ocupație, de prin preajmă. ”Pierdere de timp”, vor concluziona ei. Și aceștia sunt cei mai mari pierzători de timp. Pe când voluntarul are ca ocupație viața celuilalt. Nevoile lor vitale. Ei se automotivează atunci când se îndreaptă spre cei în nevoie. De altfel, nevoile lor sunt împlinite doar după ce a împlinit nevoile celuilalt. Voluntarul trăiește mai mult decât ceilalți care nu voluntariază. Riscul lor, spun specialiștii, este de 43% mai mic de a-și pierde viața decât ceilalți. Ei sunt cei care au mereu prieteni, în măsura în care ei slujesc altora. Alungă singurătatea altora și, în același timp, pe a lor. Ei sunt mângâietorii lui Dumnezeu și trimișii Lui. Ei sunt mijlocitori pentru cei în nevoie, se cheltuiesc pe ei înșiși pentru bunăstarea sufletească a altora. Ei împart viața Creatorului cu alții și sunt angajații Celui care îi trimite pentru a le da o veste bună celor întristați. Voluntarii adevărați nu renunță la slujba lor, ci sunt permanent în exercițiu, fără concediu. Ei stabilesc relații de mare calitate și sunt un izvor de înviorare pentru cei din jur. Ei nu obosesc în facerea binelui, chiar dacă unii dintre cei pe care îi slujesc îi dezamăgesc. A fi voluntar înseamnă a avea un rost de a trăi. Îți mai spun odată: ”nu pierde ocazia! E cea mai mare profesie”! Vei fi un prieten adevărat al cerului și al celor de pe pământ. De bună voie!”

-sfârșit-

DOR

Mi-e tare dor de satul meu
Cu case răsfirate
Și de biserica din deal
Din turla căreia vedeam departe.

La orizont pădurile Voronei
Albastre, dese, nesfârșite
Unde, cândva au fost stăpâni
Haiduci în cete înfrățite.

Povești aproape ireale
Ce s-au transmis până la noi
Ne relatează despre viața
Unui haiduc numit Coroi.

Acesta prăduia din plin
La drumul mare, bogătani
Și-i ajuta cu bani și hrană
Pe văduve și pe sărmani.

La sărbătorile de iarnă
Era tare frumos la noi
Chiar dacă uneori mergeam
Cu plugușorul prin noroi.

Dar peste noapte îngheța
Și cădea și-un pic de zăpadă
Și n-aș mai fi dat satul meu
Pe București ori lumea-ntreagă.

Părinții mei nu sunt de mult
Vecinii și ei au plecat
La cimitirul de pe deal
Ard lumânările ne-ncetat.

Acuma, nu mai are cine
Dacă greșim, ca să ne certe
Despre cei morți, numai de bine
Să spunem: Dumnezeu să-i ierte!

Mitică Cucu

CUVÂNTUL ȘI FAPTELE

Am citit Cuvântul Tău
Și știu tot adevărul
Dar eu fac numai ce e rău
Și azi dau cu piciorul
La tot ce mi-ai făgăduit
Și la tot ce e scris
Căci înca o dată am greșit
Greșeala nu e vis
Prin tot ce fac eu stau departe
Și-un zid eu construiesc
Un zid ce știu că mă desparte
De ce-i dumnezeiesc.

Emilia Dinescu
Valea Stânii - Argeș

CONFESIUNE

dedicată familiei Bălan,
Doina, Iuli Stelian și Cristina

Iisuse Domnul meu
Citesc Biblia mereu
Rugăciunea o iubesc,
Ție Îți mărturisesc.

Poruncile veșnic păzesc,
Fapte bune săvârșesc,
Duhul Sfânt călăuzește,
De cel rău ne izbăvește.

Tu, Păstorule cel bun
Mă înveți ce să spun,
Îndreptează calea mea,
Să fac bine pururea.

Luminează mereu viața,
Evanghelia este speranță,
Iisuse al Tău Cuvânt
Oferă armonie pe pământ.

Ziditorule a Ta blândețe,
Smerenia o să mă învețe.
Povățuiește cu răbdare,
A inimii mele salvare.

Pe scara împodobită,
Sufletul în Eden urcă,
Cu bucurie multă,
Spre Treimea Sfântă.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

JAR MĂNÂNCI!

-Măi, Costică. -Da, Georgică.
-Limpede și fără frică,
Spune-mi, jarul se mănâncă?
-Păi, din câte știu, nu încă.
Decât, poate, în povești
Și în basme strămoșești.
Dar de ce-mi pui tu, oare,
O asemenea-ntrebare?
Ai pățit cumva ceva?
-Poate nu, sau poate da.
-Nu se poate! Cum așa?
-Ieri, la prânz, soția mea
Nu a vrut să-mi dea cafea,
Iar când eu am insistat,
Ea s-a supraîncruntat
Și mi-a spus extrem de clar
Că, de-o supăr, mănânc jar!

Florian Petrache
Puchenii Mari - Prahova

SĂ NU FIM NEPĂSĂTORI

Ridică-te și umblă, mergi mai departe,
Aceste cuvinte sunt extraordinar de frumoase,
Ele renasc speranța omului la viață
Atunci când el a fost doborât de viață.

Dacă pe drumul pe care l-am parcurs,
Oameni doborâți de viață am întâlnit,
Să nu trecem mai departe fără să ne pese
Să ne oprim și să-i ajutăm să se ridice.

Oamenii doborâți au nevoie de ajutor,
De la semenii de prin preajma lor,
Așadar să-i ajutăm, să le dăm speranță,
Ca să se ridice și să creadă iar în viață.

Să-i ajutăm să se ridice chiar din noroi,
Fără teamă că ne murdărim, să nu fim răi,
Sufletele să le bucurăm prin speranță
Din nou să le aducem zâmbetele pe față.

Să-i ridicăm și mai departe să meargă,
Să nu mai creadă că trăiesc o viață moartă,
Și să vadă că dacă altuia îi pasă de tine,
Ești salvat și din nou îți va fi iar bine.

De vom reuși să-i facem să pășească,
Atât ei cât și noi ne vom bucura de viață
În sufletele noastre muzica va reveni
Și datorită cântecelor sufletele vor înflori.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos – Argeș

DOR DE RAI

În fiecare zi ce trece
Trăim cu un dor și o speranță
Că într-o zi durerea o să plece
Și vom trăi fără lacrimi pe față.

De ieri, de azi, de mâine
Gândurile mereu ne copleșesc
Trăim totuși cu speranța de bine
Cu dorul de rai, de Tatăl ceresc.

Azi e o zi cu soare, mâine e cu nori
Azi plâng, mâine zâmbesc
Cu rugăciunea în gând trăim învingători
Spre raiul promis cu speranță privesc.

Acolo sus în veșnicii în zbor
Nu vor fi lacrimi și disperare
Din cărucioare vom pluti ușor
Ca păsările spre albastra zare.

Ți-e dor de raiul promis și ție?
Să nu mai știi de supărare?
Primește-ți crucea atunci cu bucurie
Și într-o zi vei putea fi zâmbitoare.

Vali Fencea Ciutelec
Bihor

IUBIREA

Iubirea e misterul ferecat,
Ce-n inimă de-i suportat,
Îți face viața sfânt alin,
Catapeteasmă de senin.

Iubirea-i vers nealinat,
Un aur fin de desmierdat,
Un chip adânc de ferecat,
Și o comoară de sondat.

Iubirea e destin fatal,
Nimbul din corul triumfal,
Iluzia pierdută realitate,
Și ideal în profan și pietate.

De tu iubești în chip firesc,
Și nu te pui să amăgești,
Precum în stele fi-va pe pământ,
Precum în galaxii și-n gând.

Va ieși soarele din nor,
Și din a umbrei clar decor,
Un strop candid dintru simțire,
Va îmbia-n neprihănire.

Iubirea-i chipul strălucit,
Emană cum chiar l-ai privit,
Pe loc esti fin îndrăgostit,
Și simți în trup ce ai primit.

Iubirea e conglomerat,
De buze-n chip îndestulat,
O mină de frumusețI ardente,
Și pace întru complimente.

Iubirea-i roșul-roz,
Și negrul gri spre alb,
De ai muri ai chipul dalb,
Ți-aș face rost de o înviere,
Că prea îmi dai în sens plăcere.

Iubirea-i albastru fermecat,
O stea de cânt îndestulat,
Și de sunt artizan pe cale,
Iubirea o fac doar din petale.

Iubirea e un diamant,
Întru tandrețe chip galant,
Orbire față de întuneric,
Un miez de zi etern, feeric.

Liviu Diaconu

MESAJUL DE SUS

Un mesaj vine de sus
Cine îl trimete: Isus
El te știe cum te cheamă
Vrea ca să-L iei în seamă
Cu iubire îți vorbește
Vin azi și te pocăiește
Dacă știi ori nu de El.
Fă-te un creștin model.

Iubirea Lui margini nu are.
De la El ai o salvare
Fiindcă El nu vrea să piei
Viața veșnică s-o ei.
Azi ești un copil model,
Mâine bătrân păcătos.

Anii vieții fug într-una
Tu nu vrei să-ti iei cununa
De la marele Împărat
Care e glorificat
Mai mare între împărați
Care ne numește frați?

Mesajul frumos de sus,
Vrea să aibe și-un răspuns
Dacă tu te-ai pocăit
Mesajul Lui ai primit.

În viață L-ai acceptat
O ce lucru minunat.
Isus e bucuros tare
Tu ai viața viitoare.

Lupu Petre
Țigănești

FIDELI

Noi suntem frați de suferință
Cu toți ne strângem la-olaltă
Și avem o singură dorință
Să nu ne-abandonăm vre-o dată.

Dar printre noi sunt mulți sărmani
Ce foarte greu vor face față
Noi încerca-vom ani și ani,
Să le donăm un dram de viață.

Aproape le vom fi mereu
Și nici când nu ne vom schimba
Călăuziți de Dumnezeu
Noi le vom fi alături.

Și nu voim ceva în schimb
Tot ce putem le-om dărui
Și ca o aură și-un nimb
Mereu legați de ei vom fi.

Dumitru Ghiocel
Ploiești

DE CÂTE ORI AI FOST CA IUDA

Mulți creștini sunt azi în lume
Multe măști de fariseu
Mulți creștini n-au adevărul
Cuvântul lui Dumnezeu.

Mulți creștini azi poartă mască
După mască se ascund
Îți vorbesc sfios din gură
De formă despre Isus.

Dă de-oparte masca falsă
Pocăiește-te îți spun
Și trăiește în mod sigur
Frate drag, ca și Isus.

Altfel frate e durere
Te va judeca Isus
Căci ai fost creștin de formă
N-ai trăit ca și Isus.

Poate nu pricepi tu taina
Sau nu vrei să înțelegi
De trăire-i frate vorba
Nu de cele pământești.

De câte ori ai fost ca Iuda
Cu mândrie L-ai trădat
Pe Isus iubite frate
Știu că iar te-ai ofensat.

De câte ori tu ai mințit
Ai călcat al Său Cuvânt
Aduți aminte că și azi
Nu trăiești după Cuvânt.

Talpoș Grigore
Sânandrei - Timiș

TRECEA

Trecea pe stradă o domnișoară
Cu plete blonde fluturând
Băieții toți o salutară
Dar nu spunea nici-un cuvânt.

Trecea pe stradă Constantin
Pe-un cal alb și mlădios,
Pășea Marin c-o roabă goală
Cu pași târșiți și furios.

Mergea Ion pe bicicletă
Și arunca priviri furișe
Se tot uita la domnișoara
Ce se afla la mine-n curte.

Și gândul, vântul iute zboară
Nici nu mai știi ce zi mai este
Trec și căruțele spre moară
Dar, asta e altă poveste.

Gheordănescu Maria
Cobadin - Constanța

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Cosmin

Tânăr, 30 de ani, doresc să mă ajute domni și doamne cu bani pentru o operație. Am avut un accident de mașină și am rămas cu sechele și cheaguri de sânge pe creier. Pentru o operație la Viena, pentru a mi se pună placă de argint. Momentan nu am bani pentru operație. Vă rog să mă ajutați cu ajutorul lui Dumnezeu, cu 10.000 Euro. Cine dorește să mă ajute mă poate apela la nr. de tel. ***0749-432547; 0764-104277****. Nu răspund la numere private, anonime. Vă doresc multă sănătate și fericire, la cei ce mă ajutați. Așa să ne ajute Dumnezeu!*

Anonim

Vând Ford Mondeo, îl poate conduce orice persoană cu handicap locomotor și este omologată și înscrisă în România. Are geamuri, oglinzi și încălzire electrice, ABS, este super dotată. ITP 26 martie 2014 - 25 martie 2016. Preț negociabil. Tel. ***0741-043353***

Florin

Vând scuter cu 3 roți, pe benzină, cu motor în 4 timpi, cu inversor. 2.000 lei. Tel. ***0747-973312.***

Pescaru Oprea

Sunt președintele societății Nevraxul Prahova, care are ca obiect de activitate recuperarea neuromotorie după AVC, recomand persoanelor cu dizabilități locomotorii și de vedere, așezământul social de la Glimboca, județul Caraș-Severin, din cadrul Mânăstirii Sfânta Treime, unde poți beneficia de cazare, masă, tratament de recuperare și îngrijire deosebită. Se poate lua legătura cu părintele Rădulescu Nicolae pentru informații la ***0728-557135 sau 0766-249955. www.casa-de-batrani.ro***

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției.....

IMPORTANT

*După cum unii dintre voi știți, revista o trimit deja de mulți ani și în format electronic, prin e-mail, mai exact zis: în format pdf. Primirea prin e-mail are mai multe avantaje (primirea mai devreme cu câteva zile, toată revista color, claritate a imaginilor, etc.) și un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer sau altceva asemănător). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiți mai mulți dintre voi prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveți computer, acces la internet, adresă de e-mail, trimiteți-mi pe adresa mea de e-mail (****aurelsda@yahoo.com****) un scurt mesaj cu numele, adresa poștală și adresa de e-mail, astfel încât să o puteți primi și pe e-mail, în format electronic, digital.*

Subliniez: toți cei care îmi veți da adresa de e-mail veți primi revista și în format tipărit și în format electronic! Momentan 70 de persoane cu dizabiltăți o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau și altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveți acces la internet, sunteți și persoane care o citiți numai voi și nu aveți nevoie de ea și în format tipărit, încercați să o primiți numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură măruntă, însă la fiecare 100 de reviste netipărite și neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- 100 reviste netipărite și neexpediate – 1.580 lei / an (15.800.000 lei vechi / an);
- 200 reviste netipărite și neexpediate – 3.160 lei / an (31.600.000 lei vechi / an);
- 300 reviste netipărite și neexpediate – 4.740 lei / an (47.400.000 lei vechi / an);
- 400 reviste netipărite și neexpediate – 6.320 lei / an (62.400.000 lei vechi / an);
- Etc.

Până acum 211 prieteni, înțelegând nevoia mare de a face economii, au renunțat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic. Vă mulțumesc din toată inima.

Pentru ca această măsură să fie eficientă, este nevoie ca, atunci când vă exprimati acceptul vostru de a o primi numai prin e-mail, să specificați și adresa postală pe care primiți în momentul de față revista tipărită. Cheltuielile acum se ridică la 4.700 lei / lună (47.000.000 lei vechi / lună) adică 56.400 lei / an (564.000.000 lei vechi / an

IMPORTANT

Începând cu luna iunie, am fost rugați de realizatoarea emisiunii NU EȘTI SINGUR să punem la dispoziție revistele anterioare pentru a fi selectate mai multe poezii, de la fiecare autor câte una. Aceste poezii vor fi citite pe rând în cadrul emisiunii, intrând, totodată și într-un concurs, cea mai frumoasă poezie urmând a fi premiată. Campania desafășurată de către realizatorii emisiunii „Nu esti singur" se numește – „Să ne exprimăm prin vers", și dorește să încurajeze așezarea pe hârtie a simțămintelor născute în urma handicapului.

Emisiunea NU ESTI SINGUR se difuzează la Radio Vocea Speranței, în fiecare miercuri de la ora 18.00. Puteți intra în direct la nr. de tel. ***0314 378 379*** *sau lăsa mesaje pe pagina de facebook NU ESTI SINGUR.*

Emisiunea poate fi urmărită și pe internet accesând pagina ***www.rvs.ro*** *apăsați „ascultă live" și urmați pașii necesari. Trebuie să aveți instalat în calculator VLC Media Player. Realizator: Dana Bordeianu.*

.....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru.....

Încă de la începutul apariției revistei, am primit cu mare bucurie sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre și cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Știu că este greu și unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (așa aș fi simțit și gândit eu în urmă cu câțiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat și de dornic de a ne răspunde la rugăciune (știu din propria-mi experiență), încât ar fi o lipsă de înțelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alții.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci și că simțim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru prietenii noștri de suferință și pentru Aurel Burcea, pentru ca revista să ajungă mereu în casele noastre

Iordache Ionel Marius – Cobadin (Constanța)

Apariția revistei a fost și este dincolo de puterile mele: a fost și este Lucrarea Lui. Să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor cu inimă mare, astfel ca revista să apară și în viitor. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Cu ajutorul bunului Dumnezeu, în 17 orașe deja s-au deschis filiale ale asociației „Ridică-te și umblă”, astfel că unii dintre noi se pot întâlni într-un mediu familial. Să ne rugăm pentru aceste întâlniri din București, Ploiești, Sinaia, Târgoviște, Constanța, Bacău, Galați, Alexandria, Bârlad, Buzău, Onești, Iași, Craiova, Fetești, Giurgiu, Satu Mare și Slobozia, precum și pentru oamenii de suflet care vor să înființeze filiale și în alte județe. Și nu sunt puține la număr.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Datorită Lui, escarele mi s-au închis. Mulțumesc din toată inima tuturor celor care s-au rugat, m-au sfătuit și m-au ajutat cu fel de fel de tratamente. Cum însă și în viitor va trebui să stau mult pe căruț, rog să fiu susținut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Dacă veți continua să nu trimiteți solicitări de rugăciune, mă voi vedea pus în situația de a lua o decizie cu privire la existența acestei rubrici în paginile revistei. Nu avem probleme, sau credem că se poate și fără rugăciune!)

„Şi fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, şi că răsplăteşte pe cei ce-L caută.”
(Evrei 11: 6)

.....La mulți ani!..... .....La mulți ani!..... .....La mulți ani!..... .....La mulți ani!.....

<u>Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă” - București</u>

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna iunie, un sincer și călduros **„La mulți ani!”**, împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **George Uba, Florin Dobromir, Vasilica Arsene, Ștefania Bigan, Nuți Șerban, Camelia Birca, Olga Cerchez, Aly Dinu, Lucian Dragoș Dumitrescu, Marian Ghidănac, Elena Ion, Vasile Ioniță, Constantin Mihai, Maria Magda Nistor, Eugenia Pânzaru, Stela Plesa, Maria Popa, Petre Toader.***

<u>Popescu Gigi</u>

*Pentru **Irina Bălășoiu**, pe data de 17 iunie împlinește o frumoasă vârstă. Îi doresc sănătate, fericire, mult noroc, tradiționalul **„La mulți ani!”**, și să aibă grijă în continuare de tatăl ei.*

<u>Anonim(ă)</u>

*Aș dori, dacă se poate, să fac o urare pentru **Rostas Petru** din sat Adrian, com. Gurghiu, jud. Mureș, care pe 17 iunie împlinește o frumoasă vârstă: „Azi în zi de sărbătoare / La a 52-a floare / Îți doresc fii Fericit / Iubește și fii Iubit / La mulți ani cu sănătate / Că-i mai bună decât toate.”*

Mincă Elena Gabriela
Alexandria - Teleorman

Stau singură în cameră și meditez la Iisus, Mântuitorul nostru. Rugăciunea oferă izbândă împotriva vrăjmașilor noștri. Puterea rugăciunii deschide porțile raiului și numai prin rugăciune cugetul nostru este salvat, mântuit și binecuvântat. Atunci când contemplăm la crucea pe care Domnul nostru S-a răstignit pentru noi, vedem cât suntem de slabi. Prin rugăciune și prin ajutorul Lui îndepărtăm ura, îndoiala și nereușitele din viața noastră. Numai acela care se roagă neîncetat dobândește biruință, pace în suflet, nădejde spre mai bine. Și, pas cu pas pe drumul vieții, observă că Dumnezeu îi călăuzește pașii. El veghează clipită de clipită, izbăvindu-ne de cel rău. Rugăciunea ne poartă pe aripi și în zbor ajungem la Tronul Domnului Dumnezeu, Savaot. Acolo, în Paradis, împreună cu El, suntem prețuiți și iubiți veșnic. Sus în Rai, cu Treimea Sfântă, suntem mai puternici, învingători și salvați pentru eternitate.

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

1 Corinteni 13. Pentru ziua de azi: 1-Deși pot vorbi multe limbi străine și pot aborda cu succes orice subiect de discuție, DACĂ NU AM destulă Dragoste, să nu bârfesc, să nu înjosesc pe alții, nu doar că vorbesc în gol dar mai fac și rău pe deasupra...2-Deși citesc Biblia din scoarță-n scoarță, și știu pe de rost mulțime de versete; deși mă rog în fiecare zi, am credință mare, multe daruri spirituale, DACĂ NU AM destulă Dragoste să-mi sacrific propriile dorințe de dragul altora, nu se alege nimic de "spiritualitatea mea"...3-Deși muncesc pe rupte la două slujbe să pot să-mi întrețin familia, și mai mult de atât fac și donații pentru activități caritabile, particip voluntar în proiecte comunitare, DACĂ NU ARĂT Dragoste și Bunătate, acasă, la serviciu, toată străduania mea și spiritul meu de sacrificiu, toate sunt în zadar. 4-Dragostea a avut o zi lungă și grea la serviciu și, totuși, nu devine arțăgoasă și nu-i sare țandăra din te miri ce! Dragostea se bucură atunci când celuilalt îi merge totul ca pe roate. Dragostea nu ține neapărat să aibă ultimul model de mașini, de vile sau alte lucruri de lux. Dragostea nu insistă să facă pe șeful sau să aibe ea ultimul cuvânt, indiferent de situație... 5-Dragostea nu este obraznică, neîndurătoare, nu este egoistă, nu se plânge, nu aruncă vina pe celălalt și nici nu insistă fără bun simț, numai ca să obțină ce vrea ea. Dragostea se gândește atât de mult la alții, că nu mai are timp și pentru ea; nu intră în panică atunci cânt toate lucrurile merg pe dos. Dragostea vede imediat ce e bun în oameni și la restul, închide ochii. 6-Dragostea detestă bârfa și dorește să vorbească numai despre ce au oamenii bun în ei și ce fac ei bine. Dragostea știe că tot ce asculți, citești, privești se vede în cine ești, ce faci, influențează pe alții, fie în rău sau bine și de aceea e foarte atentă ce face cu timpul pe care îl are la dispoziție... 7-Dragostea se adaptează la situație, apucă taurul de coarne și nu se lasă până nu-i vine de hac oricărei probleme. Ea nu pune răul înaintea ochilor, ci se așteaptă la lucruri frumoase din partea celorlalți. Dragostea vrea ca ceilalți să-și fructifice talentul, îi susține cum știe ea mai bine. Dragostea nu-și iese niciodată din fire, nici măcar atunci când ceilalți se fac că nu știu ce-i de făcut. Dragostea nu se tot uită la ceas când stă de vorbă cu cineva. 8-Dragostea nu dă greș niciodată. Noi greșim unii față de alții; cu toții mai facem greșeli, dăm cu bățu-n baltă și o luăm razna câteodată. Vorbele noastre nu pică bine uneori și ce facem mai mult strică decât ajută, iar socoteala noastră de acasă nu e mereu ca cea din târg...9-Suntem slabi din fire, ne pierdem ușor cu duhul și ni se mai urcă și mândria la cap crezând că le știm pe toate, când de fapt nu prea știm, de ce se întâmplă pe lumea asta, ca să nu zicem de lumea ce stă să vină...10-Dar când spiritul de Dragoste al lui Dumnezeu se revarsă peste noi, asta schimbă totul... 11-Suntem ca niște copilași când e vorba despre ce înseamnă să arăți Dragoste adevărată, DAR DUMNEZEU NE POATE AJUTA SĂ CREȘTEM!. 12-Fără EL nu pricepem noi ce e Dragostea și ce contează cel mai mult în viață! Dar atunci când vom locui în Împărăția Sa vom putea vedea lucrurile așa cum le vede EL, vom înțelege rostul lucrurilor, vom ști ce să dăm la o parte și ce nu, și vom trăi cu adevărat în iubire!...13-Sunt multe lucruri bune și frumoase pe lume, dar nici unul dintre ele nu este la fel de bun sau important ca DRAGOSTEA! ESENȚA DRAGOSTEI: tot ce e bun în viață ți se servește la pachet: nu știi ce conține până nu te uiți înăuntru, și când îl desfaci, îți asumi un risc: să-ți placă sau nu ce găsești! Așa e pentru orice om căsătorit, asa e pentru orice prieten; ca să te poți bucura din plin de viață, trebuie să-ți permiți luxul de a fi vulnerabil... ÎNSĂ ACEASTA ESTE ESENȚA DRAGOSTEI.... ***Kristin Armstrong. Adaptat de Josie Clarc.***

Popescu Nicoleta
Bughea de - Argeș

Baniiprea mulți sunt de părere că îmbolnăvesc oamenii. Ba chiar îi fac să devină criminali. Uneori mai tare se vaită de bani cei care îi au, decât cei care nu îi au. Banii trebuiesc pentru a putea trăi, dar atât! Oamenii care trăiesc doar pentru bani, sunt cei mai săraci oameni din lume. Acei oameni care trăiesc doar pentru bani, ajung să fie subjugați banilor.

(Nota redacției: Primesc prin sms, de pe diverse numere de telefon, mesaje și gânduri frumoase, însă nu scrie nici un nume! Neștiind cine îl trimite, bineînțeles că nu îl pot publica. Vă rog, scrieți și numele, prenumele, localitatea și județul.)

Mașinile parcate neregulamentar nu mai pot fi ridicate în baza deciziilor consiliilor locale

av. DANA BORDEIANU

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție: Mașinile parcate neregulamentar nu mai pot fi ridicate în baza deciziilor consiliilor locale

Procedura de ridicare a vehiculelor staționate/ oprite neregulamentar pe partea carosabilă nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale, a stabilit, pe 25 mai 2015, Inalta Curte de Casație și Justiție. Astfel, mașinile parcate neregulamentar nu pot fi ridicate în baza hotărârilor consiliilor locale. Decizia vine ca urmare a sesizării recente a Avocatului Poporului referitoare la faptul că instanțele de judecată se pronunță în mod diferit asupra legalității hotărârilor consiliilor locale de ridicare a mașinilor parcate neregulamentar.

Inalta Curte de Casatie si Justitie (ICCJ) **a admis** în data de 25 mai 2015 recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și a stabilit că procedura de ridicare a vehiculelor staționate/ oprite neregulamentar pe partea carosabilă **nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale**, se menționează pe pagina de internet a instanței supreme .

Decizia ICCJ (care este obligatorie de la momentul publicării în Monitorul Oficial) vine după ce Avocatul Poporului a formulat recent un recurs în interesul legii la ICCJ pentru ca instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește legalitatea hotărârilor consiliilor locale care au ca obiect reglementarea procedurii privind **ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar**, adoptate în aplicarea OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Pe de o parte, instanțele au retinut că hotărârile consiliilor locale referitoare la ridicarea mașinilor parcate neregulamentar, precum și la constatarea și aplicarea contravențiilor sunt **lovite de nulitate,** întrucât stabilesc și sancționează contravenții în domeniul circulației rutiere, domeniu reglementat de OUG nr. 195/2002.

Potrivit instanțelor judecătorești, hotărârile consiliilor locale au fost adoptate cu **depășirea competenței** ce revine consiliilor locale și sunt **contrare** prevederilor actelor normative cu forță juridică superioară.

Pe de altă parte, există și instanțe de judecată care au avut o abordare diferită. Astfel, unele instanțe de judecată au apreciat că reglementarea procedurii de ridicare a vehiculelor staționate neregulamentar prin acte administrative cu caracter normativ emise de autoritățile publice locale rezultă din interpretarea art. 64 alin. (3) și art. 97 alin. (6) din OUG nr. 195/2002.

Totodată, aceste instanțe au apreciat că autoritățile publice au o **abilitate generală de a emite acte administrative,** în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii.

Instanțele de judecată au mai reținut că legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în executarea măsurii tehnico-administrative a ridicării, transportului și depozitării mașinilor staționate neregulamentar, **poliția rutieră neavând capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri.**

Având în vedere aspectele menționate anterior, Avocatul Poporului a considerat că hotărârile consiliilor locale privind ridicarea mașinilor parcate neregulamentar **depășesc competența** ce le revine în această materie, fiind **contrare** prevederilor actelor normative cu forță juridică superioară.

La nivelul autorităților administrației publice locale au fost adoptate o serie de acte cu caracter normativ prin care s-a reglementat în detaliu procedura ridicării vehiculelor staționate neregulamentar, instituind astfel o competență în favoarea unui serviciu public subordonat care aparține în egală măsură și poliției rutiere, dar și poliției locale.

Conform sursei citate, faptul că legislația în vigoare nu reglementează procedura de ridicare, transport și depozitare a mașinilor parcate neregulamentar **nu poate fi interpretată extensiv drept o omisiune a legiuitorului** ce ar putea fi îndreptată prin voința unilaterală a autorității deliberative locale și în niciun caz **nu poate justifica demersul autorității locale** de a adopta reglementări într-un domeniu rezervat prin lege în competența legislativă a Guvernului.

-sfârșit-

sursa: www.avocatnet.ro

Femeia de fier (I)

de Dave Cameron

Știința ajută o tânără tetraplegică din Noua Scoție (Canada) să se pună pe picioare.

După patru ani și jumătate din momentul în care a făcut un traumatism cervical, urmare a unui accident de mașină, pierzându-și cu această ocazie posibilitatea de a se mai servi de cele patru membre, Amy Paradis poate din nou să stea în picioare.

"Este foarte curios pentru mine!" exclamă tânăra de douăzeci de ani, adresându-se grupului și privindu-ne pe fiecare în parte, drept în ochi.

Ne aflam în luna iunie, prima zi a unui program de școlarizare de o săptămână la FootPrints, un centru de readaptare pentru persoanele care au suferit leziuni ale măduvei spinării, situat în centrul orașului Windsor din Noua Scoție. Marlene Belliveau, mama lui Amy, a inaugurat centrul în anul 2012 în speranța că va putea participa într-o zi la o astfel de minune: să vadă din nou pe fiica ei mergând. Amy poartă un exoschelet motorizat atașat cu centuri de picioarele sale, gambe și piept.

Cu ajutorul ședințelor de readaptare, ea a reușit să-și folosească din nou, aproape complet, brațele dar nu are încă nici un fel de mobilitate de la mijloc în jos. Cârjele din fibre de carbon dotate cu numeroși captori au fost concepute pentru a remedia această problemă. Ele înregistrează eforturile necesare pentru transferul de greutate înainte de a face un pas și furnizează forța de care Amy are nevoie pentru a îndeplini această mișcare. În spatele ei, urmărind-o de aproape, se aflau Marki Wong, kinezi-ologul lui Amy și Jennifer Macievich, fizioterapeut la Ekso Bionics, firmă californiană care a conceput această combinație robotică.

Exsoscheletul (sau Ekso) mimează mersul: un lanț de mici mișcări legate între ele. Amy poartă două baterii de litiu, într-un rucsac pe spate și se ajută de două cârje pentru a nu se dezechilibra. Motoarele montate cu șuruburi și bile la articulațiile șoldurilor și genunchilor fetei, în timp ce funcționează, scot un zgomot ca de oftat, ca și cum mașina ar face aceleași eforturi ca Amy.

Deodată, a apărut o problemă. Fiind nu prea bine poziționată una din cârje, Amy și-a întors corpul spre stânga în timp ce picioarele o luau spre dreapta. Mme Wong a apăsat pe receptor și ea a rămas blocată la mijlocul elanului ei, cu picioarele alinia-te greșit pe podea. Fata a aruncat o privire întrebătoare pe deasupra umărului. "Nu te speria", i-a spus doamna Macievich, care i-a îndreptat din nou picioarele. După ce Amy a fost repusă pe poziția normală, cele trei femei au mers de două ori lungimea camerei. Dar ea mai avea încă o problemă: cârja s-a blocat când ea înainta și piciorul ei drept a intrat pe sub mochetă. Doamna Macievich a mai ajutat-o încă odată să nu cadă. "Mă simt rău, spune Amy, nu știu ce s-a întâmplat."

Este timpul ca echipa să facă o pauză. Trio-ul s-a îndreptat spre o

bancă de lemn. Doamna Macievich i-a eliberat gambele și pieptul de curele și Amy s-a tras de pe banchetă pe fotoliul rulant. Brațele ei sunt o frescă de tatuaje. Un vânător de vise cu aripi albe îi acoperă umărul drept, iar pe antebrațul ei, este scris: ("Și aceasta va trece"). Fata și-a presat ochii cu mâinile pentru a-și opri lacrimile.

Erau cinci pasageri la bordul mașinii familiare care se afla în mișcare pe drumul Chester, în data de 26 decembrie 2009, când prietenul lui Amy, Ian Stephens, de 19 ani, a apăsat pe accelerație până ce mașina a ajuns la viteza de 130 km/oră. Toată lumea râdea, însă Amy nu era singura căreia i se făcuse frică. Ea a fost însă singura care și-a desfăcut centura spunând că dorește să coboare din mașină. În acest timp, Ian a luat un viraj cu o viteză prea mare și mașina a lovit acostamentul străzii răsturnându-se într-o groapă plină cu zăpadă.

"Amy respiră fără ajutor", a anunțat pe mama fetei unul dintre traumatologii Centrului de științe privind sănătatea Queen Elisabeth II din Halifax. Înainte de a mai adăuga: "Pentru moment." Amy a fost singura rănită în acest accident. I-au pus proteze să-i mențină capul nemișcat și radiografiile de la spital au arătat că patru vertebre au fost fracturate. A fost dusă în sala de operație, a doua zi pe seară. Adolescenta nu a renunțat nici un moment la spiritul ei combativ. În filmele făcute la 10 zile de la accident, o putem vedea utilizând un tub de aspirație pe post de microfon pentru a cânta un cântec cunoscut. Când rămânea fără aer, fata continua să mimeze ritmul, iar brațele i se agitau sub cearșaful patului de spital.

Mama și fiica nu puteau să accepte afirmațiile categorice ale personalului de la spital. Unul dintre

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

primii medici chemați la patul fetei i-a spus Marlenei: "Am mari îndoieli că vom putea spera la o recuperare funcțională." Pentru numeroși internişti, terapia atinge un nivel maxim de recuperare după 18 luni. Marlene povestește: "Cei de la spital i-au spus lui Amy: "Iată fotoliul tău rulant, o să-ți petreci de acum toată viața în el.""

Marlene Belliveau nu avea nici un fel de experiență în ceea ce privește readaptarea - ea a lucrat în domeniul social, - dar a cerut părerea tuturor cercetătorilor pe care a reușit să-i contacteze din Canada și Statele Unite ale Americii, și s-a informat cât de bine a putut despre mijloacele de ameliorare ale mișcărilor după sufer-

irea unei leziuni la măduva spinării. Pentru ca fiica ei să facă progrese, i s-a părut necesar de a crea un spațiu plin cu echipamente specializate în acest scop. Ea l-a construit cu ajutorul economiilor pe care reușise să le facă în timp.

Proiectul a adus roade. Marlene a angajat și un terapeut la domiciliu pentru a lucra cu Amy în anii 2011 și 2012. Însă tânăra a câștigat cea mai mare forță în ultimile 18 luni sub supravegherea lui Marki Wong de la FootPrints.

De trei ori pe săptămână, Amy și-a impus un program de două ore, timp în care făcea basculări de bazin, întinderi ale spatelui și aruncări de mingi stând în picioare. Au fost și momente nemaipomenite. "Atunci când simțeam că un mușchi se contractă sau se mișcă, mușchi de care nu știam nimic până atunci", povestește Amy, care preferă să-și imagineze că picioarele sale sunt adormite și nu paralizate. Aceste ameliorări subtile au antrenat și altele mai semnificative. Ea poate acum să se așeze pe pat, să facă o mică mișcare cu piciorul, și are din când în când senzații până la degetele de la picioare.

-va urma-

Sursa : Selection.ca - decembrie 2014
Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat....

Deciziile - între viață și moarte!

„Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți, dar, înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii"
Matei 10.16

Decizia e un mod de viață, la fiecare pas ne întâlnim cu ea și ne poate schimba cursul existenței noastre, în bine sau rău. Deciziiile noastre pot să ne aducă împlinirea sau neîmplinirea, fericirea sau nefericirea, totul depinde numai de noi.

Întâlnim deseori în viața noastră că luăm multe dintre decizii în necunoștință de cauză și apoi regretăm enorm datorită etichetării la prima vedere, fără timp de cunoaștere și analiză a situației sau a persoanei sau persoanelor. E bine să gândim și să analizăm totul cu atenție maximă a fiecărei situații sau persoana sau persoane când cunoaștem toate datele exacte și apoi să luăm o decizia cea mai înțeleaptă pentru viață.

Facem de multe ori greșeala să afirmăm gânduri fără să cunoaștem situația sau persoana sau persoanele și să emitem decizii sau păreri în urma unor scenarii imaginare speculative ale noastre nefondate, din cauza păcatului care domnește în lume, răutății din inimă, complexelor de inferioritate, frustrărilor trăite și egocentrismului care invadează ființele noastre. O viață trăită astfel duce la multe daune negative, care ne pot afecta pe noi, care luăm decizii neînțelepte care duc la moarte, dar și pe ceilalți împotriva cărora luăm deciziile, îi putem distruge.

E timpul schimbării noastre, pentru a nu mai suferi din cauza deciziilor proaste și negândite care duc la destrămarea relațiilor sau pierderea unor ocazii nobile în viață. Trebuie să luăm decizii înțelepte printr-o bună gândire, analiză serioasă, cu avantaje și dezavantaje, meditând bine înainte de a lua decizia dacă e după voia lui Dumnezeu. Important este ca problema să fie bine cunoscută, dar și mai important este să cunoști persoana sau persoanele implicate.

Îmi doresc, înainte de a lua decizii în viața noastră, să analizăm bine și să fim siguri de informațiile primite și de ceea ce vrem să facem, și apoi să hotărâm definitiv și irevocabil, pentru a nu crea suferință nimănui în nici un fel. Deciziile noastre pot să ne aducă viața sau moartea, noi avem destinul în mâinile noastre prin alegerea făcută, apoi suportând după cauză și efect, vin și consecințele, bune sau rele, asta depinde numai de noi. Vă doresc să luați doar decizii înțelepte în viață, după voia lui Dumnezeu, care să vă inunde inima voastră de fericire și de împliniri depline!

„Să nu te părăsească bunătatea și credincioșia: leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale. Și astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările. Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău! Aceasta vă aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor tale." Proverbe 3.3-8

„Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții. Izgonește neadevărul din gura ta și depărtează viclenia de pe buzele tale! Ochii tăi să privească drept, și pleoapele tale să caute drept înaintea ta. Cărarea pe care mergi să fie netedă, și toate căile tale să fie hotărâte: nu te abate nici la dreapta, nici la stânga și ferește-te de rău." Proverbe 4.23-27

-sfârșit-

Mircea Costel Bratosin – Redactor Revista Împreună /
Director Relații Publice / P.R. Manager Asociația "Ridică-te și umblă" România

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 1 a lunii de apariție a revistei.

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Șuteu Magda – Sighișoara

Ați avut o viață grea, însă bunul Dumnezeu v-a fost mereu alături și ați fost biruitoare. Continuați să vă încredeți în El și totul va fi bine.

Dănilă Neculai – Suceava

Cu bucurie am primit plicurile d-voastă, însă tare greu am înțeles scrisul. Din nefericire, au fost cuvinte pe care nu le-am înțeles.

Burlacu Aida Florentina - Piatra

Multe gânduri și multe poezii frumoase, însă plicul a ajuns la mine prea târziu. Am să public din cele ce ați scris în numărul viitor al revistei.

Doresc să corespondeze:

Joițoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joițoiu Marian, am 27 de ani, am probleme de vedere și doresc să comunic cu fete și băieți de vârstă apropiată, din întreaga țară. Pot fi contactat la 0785-710466

Robert

Mă numesc Robert Mihalache, am 37 ani, din Piatra Neamț, vreau o relație de prietenie / căsătorie, vârsta între 30 și 37 ani. Să locuiască prin apropiere, cu handicap gr. 2, cu depresie ușoară și să fie adventistă. Nu răspund la numere ascunse. 0748-406253.

Deaconescu Adrian Dorel

Mă numesc Deaconescu Adrian Dorel, am 54 ani, am gr. 2, neuropsihic și doresc să cunosc o doamnă, cu aceeași dizabilitate, gr. 2, o bună creștină, fără obligații, în vârstă de 48-55 ani, pentru prietenie / căsătorie, din Hunedoara, Timiș, Gorj, Alba, Arad sau împrejurimile acestor județe. 0742-177605.

Cosmin

Mă numesc Cosmin, am 30 de ani, sunt serios, sunt creștin ortodox, doresc să cunosc o fată sinceră, serioasă, cu stare materială bună, sau o doamnă divorțată, până în 40 de ani, să fie bună creștină, pentru prietenie, inclusiv căsătorie. Sunt un bărbat foarte dezamăgit, am casă și tot ce am nevoie. Îmi lipsește prințesa. Vă pup și aștept fete serioase, nematerialiste. Aventurierele să se abțină. Nu contează dacă ai handicap. Pot fi contactat la nr. 0749-432547; 0764-104277. Rog seriozitate! Nu răspund la numere private, anonime, sau la sms.

Paul

Licențiat, 37 ani, păr negru, ochi căprui, corpolent, cu o dizabilitate fizică, caut pentru prietenie doamne, 30-40 ani, inteligente, prezentabile, gospodine, cu anumite dizabilități fizice. Menționez că locuiesc în Iași și pot fi contactat la 0747-040411.

Gabriel

Mă numesc Gabriel, am 36 de ani, 1,65 m, 73 kg, nevăzător gr. 1, sunt creștin adventist, doresc să cunosc o fată serioasă, realistă, credincioasă, adventistă și să mă accepte așa cum sunt. Pentru căsătorie. 0742-919482 sau 0763-847316

Aurel

Aurel, 50 ani, din Focșani, cu scleroză multiplă, merg pe picioarele mele distanță de 100 m. Am suflet bun, credincios, situație modestă, caut doamnă cu suflet bun pentru o relație de lungă durată (căsătorie). 0733-579407

Constantin

Mă numesc Bălan Constantin, sunt nevăzător, am 41 de ani, necăsătorit, doresc să cunosc o doamnă care să aibă locuință proprie, să nu aibă vicii, să mă accepte și să ne susținem reciproc, pentru căsătorie. 0762-929910

Viorel

Mă numesc Măciucă Viorel, sunt adventist, am 46 de ani, caut tânără până în 46 de ani, pentru prietenie / căsătorie, pentru totdeauna. Pentru relații 0760-300459 sau 0732-367227

Aurel

Am 57 de ani, pensionat medical, am locuință proprie și doresc să cunosc o doamnă, de vârstă apropiată, pentru prietenie – căsătorie. 0763-364963.

Anonim

Domn, pensionar, 44 ani, de la țară, drăguț, sufletist, harnic și văduv, cu un handicap mic, gr. 2, 1,73 m, 78 kg, caut doamnă, 40-50 ani, cu mic handicap, drăguță, harnică, sufletistă, fără vlcii. Te astept cu mult drag. Tel. 0731-263328.

Nicușor

Mă numesc Nicușor, am 35 de ani, sunt din Alba Iulia și doresc o fată pentru o relație serioasă, să fie de vârstă apropiată și să aibe și un mic defect, nu contează. Să nu fie cosumatoare de băuturi alcoolice, să fie blondă, ochi albaștri, să arate bine și să locuiască la mine. Nr. contact 0742-589768.

Florin

Mă numesc Florin Moldovan și sunt din jud. Bistrița. Aș vrea să găsesc o fată de vârstă apropiată. Eu am 30 ani. Pentru mai multe informații ne auzim la tel. nr. 0743-328502.

Viorel

Mă numesc Viorel, sunt din Ploiești, am 56 ani, 1,58 m, 58 kg, șaten, ochi căprui, nefumător, ortodox, port ochelari de vedere, sunt pensionat medical, nu am obligații, nu am copii. Doresc să cunosc o d-nă minionă, sinceră, serioasă, sufletistă, gospodină, pentru prietenie, chiar căsătorie. Poate avea și un copil. Pot fi contactat la tel. 0724-624757. Rog seriozitate!

Lucian

Am 55 ani, minion, pensionar gr. 2 locomotor, doresc o doamnă pentru căsătorie, să fie sinceră, plină de viață, săracă, fără vicii și vreau o familie. Te aștept și nu vei regreta. Amănunte la tel. 0735-939423

Bogdan

Sunt Bogdan, 31ani, cu handicap fizic grad 1, doresc să corespondez cu fete din toată țara pentru prietenie / căsătorie. 0752-432881

Vasile Petcu

Domn, 47 de ani, insulino-depentent, caut pentru prietenie / căsătorie doamnă fără copii, până în 50 de ani. Tel. 0767-156891

Ionel

Mă numesc Munteanu Ionel, am 49 ani, 1,95 m, 80 kg. Sunt pensionat medical și doresc să cunosc o D-nă de vârstă apropiată, tot cu un handicap de gradul doi. Dacă tu exiști și dorești să formăm un cuplu, mă poți suna la nr. 0787-596759.

Ionel

Mă numesc Ionel am 37 de ani, 1,70 m, 70 kg, din Întorsura Buzăului, lucrez, creștin ortodox, serios, optimist, fără vicii, caut o fată (Doamnă) de 30-40 de ani, poate avea 1 copil, serioasă, fără obligații și vicii, pentru prietenie și căsătorie, ofer și cer seriozitate, mulțumesc. Telefon 0743-627300

continuare în pag. 19

continuare din pag. 18

Nicușor

Mă numesc Avram Nicușor, am 20 de ani, sunt nevăzător din naștere și aș vrea să cunosc mai multe fete din țară, pentru prietenie, eventual, pe viitor, căsătorie. 0763-401593, dacă nu răspund, puteți să-mi lăsați un mesaj vocal. Sunt din Viziru, jud. Brăila.

Dan

Mă numesc Dan Milea, am 26 de ani, nu am nici un handicap, mă descurc în viață. Aș vrea să cunosc mai multe fete din țară, pentru prietenie, eventual, pe viitor, căsătorie. 0757-966289. Sunt din Viziru, jud. Brăila.

Ionuț

Mă numesc Ionuț, am 35 de ani, nevăzător gr. 1, doresc să comunic cu fete din provincie, cu vârsta între 27 și 36 ani. Nu răspund la bip, sms și numere private. Dacă nu răspund, lăsați un mesaj vocal. 0766-350885.

Marius

Mă numesc Iordache Ionel Marius, am 34 ani, sunt creștin penticostal și aș vrea să-mi fac prieteni din toată țara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre alte lucruri. Tel. 0734-750257..

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

....Sfaturi practice & utile.... ....Sfaturi practice & utile.... ....Sfaturi practice & utile....

continuare din pag. 8

va lupta El însuși pentru voi." (Deut.3:22)

"Domnul însuși va merge înaintea ta, El însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te înspăimânta!" (Deut.31:8)

"Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare." (Isa.41:10)

De asemeni, avem și texte biblice care nu doar încurajează o încredere pasivă în Dumnezeu, care să rezolve în dreptul nostru anumite alegeri, ci sunt și texte care încurajează încrederea noastră activă prin deciziile la care este nevoie să contribuim – în măsura în care este posibil și în funcție de situația cu care ne confruntăm:

"Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta, (Deut.30:19)

"Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape." (Isa.55:6)

"Semănați potrivit cu neprihănirea, și veți secera potrivit cu îndurarea. Desțeleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă plouă mântuire." (Osea.10:12)

"Căutați binele, și nu răul, ca să trăiți, și ca astfel, Domnul Dumnezeul oștirilor să fie cu voi, cum spuneți voi!" (Amos.5:14)

"Să căutați să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi și să lucrați cu mâinile voastre, cum v-am sfătuit." (1Tes.4:11)

"De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată." (2Pet.1:10)

Dumnezeu să ne dea tuturor înțelepciune în luarea deciziilor și să ne ajute să învățăm cum să gestionăm momentele de nesiguranță și teamă!

-sfârșit-

....Viața așa cum este.... ....Viața așa cum este.... ....Viața așa cum este....

continuare din pag. 3

fericită sunt să am un prieten ca tine. Îți doresc multă sănătate și independență. Cu ce gânduri încheiem interviul?

- Îți mulțumesc și pentru urări și pentru că ai venit tu la Călărași ca să scrii povestea mea. În ce privește gândurile, te asigur că le am bune pentru toată lumea. Nu trăiesc din amintiri! Dacă aș fi făcut asta eram distrus, eram legumă. Am văzut multe astfel de persoane. Pe mine nu mă mai interesează ce a fost, cine am fost, mă interesează ce va fi.

Mi-aș dori să pot să-mi ajut copiii, să fim mai apropiați și într-o zi să pot și eu să lucrez, să fac din nou ceva util.

- Noi știm deja că dorințele puternice fac minuni. Îți doresc să se întâmple asta.

- Mulțumesc!

-sfârșit-

Sursa:
http://www.maria.craiova-maxima.ro/gigi-verdunca/
Preluat cu permisiune

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0765-365533 e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001 B.C.R. Alexandria
ISSN 2360 - 6061
ISSN-L 2360 - 6061

Tipărită la Tipografia „Gîgîlice", tel. 0247-313041 și 0748-137997

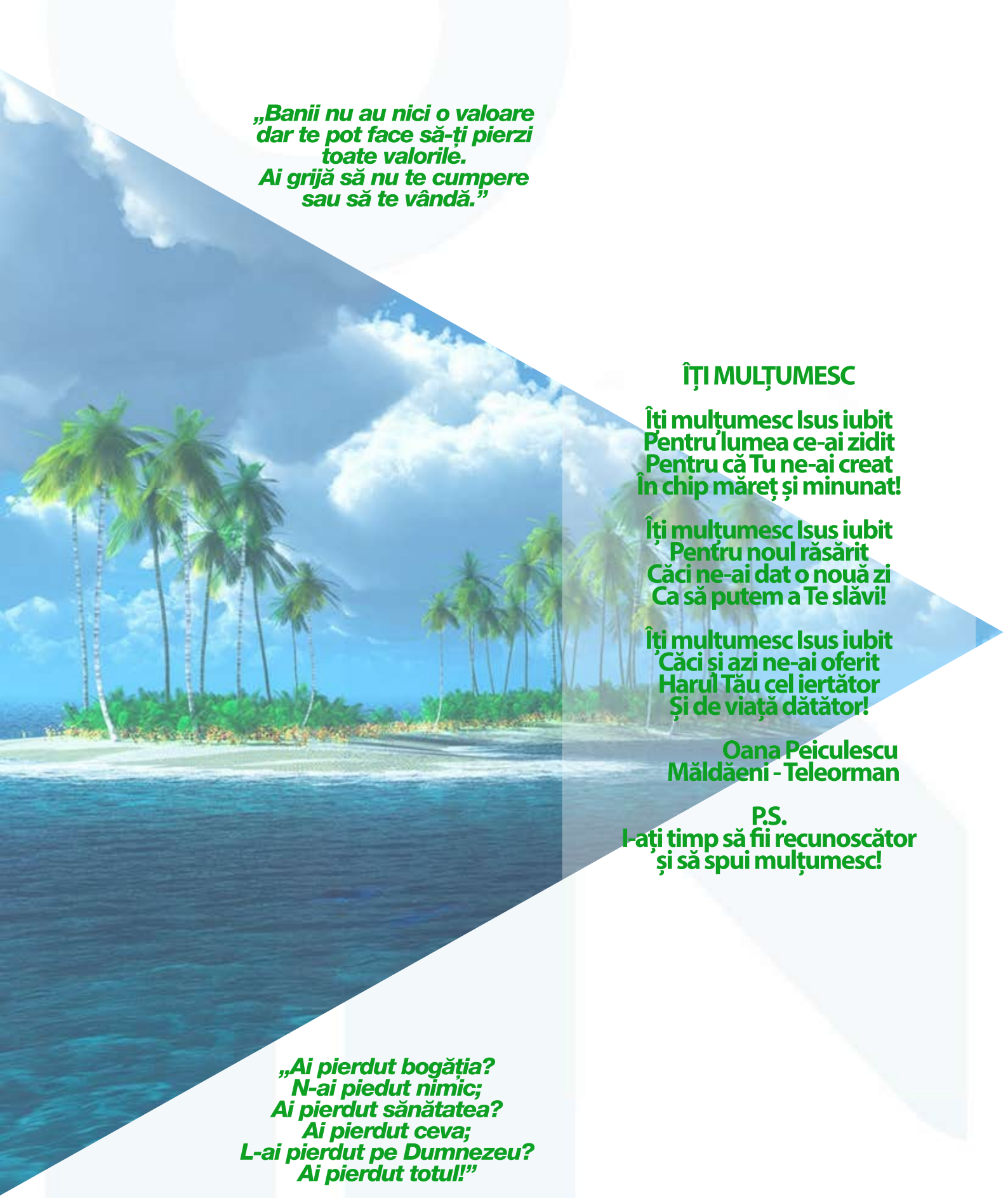

„Banii nu au nici o valoare
dar te pot face să-ți pierzi
toate valorile.
Ai grijă să nu te cumpere
sau să te vândă.”

ÎȚI MULȚUMESC

Îți mulțumesc Isus iubit
Pentru lumea ce-ai zidit
Pentru că Tu ne-ai creat
În chip măreț și minunat!

Îți mulțumesc Isus iubit
Pentru noul răsărit
Căci ne-ai dat o nouă zi
Ca să putem a Te slăvi!

Îți mulțumesc Isus iubit
Căci și azi ne-ai oferit
Harul Tău cel iertător
Și de viață dătător!

Oana Peiculescu
Măldăeni - Teleorman

P.S.
I-ați timp să fii recunoscător
și să spui mulțumesc!

„Ai pierdut bogăția?
N-ai piedut nimic;
Ai pierdut sănătatea?
Ai pierdut ceva;
L-ai pierdut pe Dumnezeu?
Ai pierdut totul!”

ÎMPREUNĂ